

fordrer af Andre. Et ſaadant Bevis have de imidlertid ikke hidtil været iſtand til at præſtere. Det ſkulde glæde mig, om det i Fremtiden maatte lykkes dem bedre. Dertil kommer, at der ſtrax fra forſt af ved diſſe Andragenders Fremkomſt viſte ſig Uoverensſtemmelse mellem, hvad der forelaa fra Andragernes Side, og hvad der iøvrigt forelaa, hvilket gav en grundet Formodning om, at Angivelſerne i det Hele taget ikke vare rigtige. Da det kom til Stykket, og Sagen nærmere ſkulde underſøges, underſøgte man blandt Andet, hvorvidt de, der havde atteſteret Angivelſernes Rigtighed, havde Kjendſkab til Sagen, og det viſte ſig da, at de ingenlunde havde en ſaadan. De havde atteſteret Andragenderne uden ſærligt Kjendſkab til Forholdene, og de gif jo da ogſaa ind paa at betale en Bøde derfor for at undgaa at blive ſagsøgte for urigtig Atteſtering. Og det er ikke alene ſaa, at der har været Uoverensſtemmelse mellem det, Andragerne have angivet, og hvad der ellers forelaa, men ſelve de forſkjellige Andragenders Angivelſer ſtemme ikke indbyrdes, og ſaa vil jeg dog ſpørge, om der ikke for Adminiſtrationen er al Grund til at fordre ligeoverfor diſſe Andragender, at der præſteres Noget, der er ſikkrere end, vil jeg ſige, en blot Angivelse fra ſelve Bedkommende, atteſteret af et Par iøvrigt paalidelige Mænd, ſom jeg meget tvivler om, naar det kom til Stykket, vilde være iſtand til at atteſtere hvert enkelt Faktum, der indeholdes i Andragenderne. Jeg udtaler mig forſigtigt og ſiger, at jeg tvivler derom. Jeg ſer idetmindſte ikke ret, hvorledes diſſe Atteſter ſkulde kunne betragtes ſom afgivne med fuld Sagkundſkab, naar ſelve det, der atteſteres paa de forſkjellige Angivelſer, ikke ſtemmer indbyrdes. Det, ſom jo ſkulde oplyſes for de Tilfælde, der ligge mellem 1866—73, er jo, hvorvidt den Livsſtilling, hver enkelt af Beboerne har haft i de Aar, paadrager Afgiftspligt eller ikke. Dette kan viſtnot i og for ſig være noget vanſkeligt at ſaae klart frem ſaa længe bag-efter, men holder man ſig endogſaa kun til Tiden efter 1873, er det jo klart nok, at Sagen er ingenlunde afgjort dermed, at ſamtliche Leiligheder i de paagældende Bygninger ere under 120 Kvadratalen; thi derved er det jo ikke afgjort, at der ikke til Tider har været Leiere af enkelte af diſſe Leiligheder, der tillige kunne have benyttet Dele af andre Leiligheder, ſaa at det ſamlede Areal har været over 120 Kvadratalen, thi iſaafald ere de ikke fri for Bygningsafgift. Og endvidere: derſom vedkommende Leiere i den Tid, de have boet der, have haft andre tilhuſe, ſaaledes at der har boet flere end

een Familie i en Leilighed, er Vedkommende heller ikke fri for Bygningsafgift. Der er alſaa mange Forhold, ſom der ſkal foreligge Oplyſning om, og det er diſſe Oplyſninger, ſom det endnu ikke er lykkes Bedkommende at ſtaffe tilveie med tilſtrækkelig Sikkerhed til, at man derpaa kunde begrunde en Tilbagebetaling af Bygningsafgift. Jeg kan alſaa kun udtale for Thinget, at ſaaſremt det lykkes vedkommende Andrager at producere tilſtrækkelige Beviſer for, at Bygningsafgiften er opkrævet med Urette, vil den blive tilbagebetalt, men derſom de ikke ere iſtand til at producere Beviſer, ſvarende til det, man ellers iøvrigt kræver, for at en ſaadan Tilbagebetaling kan finde Sted, kan jeg ikke tage noget Henſyn til et blot gjentaget Andragende fra Bedkommende.

Ordføreren (N. S. Laſen). Jeg kan forſtaa den høitærede Miniſters Varme, naar han taler om denne Sag, thi jeg har ſaaet det Indtryk af Sagen, at Adminiſtrationen i dette Tilfælde er kommen ind i en Sættegade, ſom den har nogen Vanſtelighed ved at komme ud af, og ſaa har den valgt den juſt ikke allerjuſteſte Udvei at gribe efter formelle Midler for at ſaae en Praxis ſtoppet, ſom Adminiſtrationen ſelv har ydet ſit gode Bidrag til at udvikle. Jeg maa betone, at det gælder ogſaa overfor det ærede Medlem fra Thifled (Sag), at her ikke er Tale om at anvende nye Regler overfor et Par Perſoner, der have betalt deres Bygningsafgift, men at diſſe kun forlange, at der overfor dem ſkal iagttages den ſamme Praxis, ſom har fundet Sted i en Række lignende Tilfælde overfor Beboerne i Sundbyerne. De forundre ſig over, at man overfor dem har valgt en anden Fremgangsmaade og har gjort større Vanſteligheder, end man har fundet Anledning til at gjøre overfor deres Naboer og Bymænd. Der ſkal tilſtrækkelige Beviſer til, ſiger den høitærede Miniſter. Ja, det er ganſke viſt, men var det da ikke tilſtrækkelige Beviſer, hvad man forlangte af de Andre i Sundbyerne? Naar Adminiſtrationen har tilbagebetalt en Række Perſoner Bygningsafgift for ikke kortere Tidsrum end 20 Aar uden forlange det, ſom man nu kalder tilſtrækkeligt Bevis, ſaa tør man vel alſaa betragte det ſom en Vedgaaen fra Finantſminiſterens Side af, at Adminiſtrationen har handlet ſaaledes, at den tidligere har ladet ſig nøje med utilſtrækkelige Beviſer og ſtøttet paa diſſe tilbagebetalt, jeg antager ikke ganſke ubetydelige Summer til flere Perſoner. Det vil alſaa forandre Sagen, om Adminiſtrationen i ſaa Henſeende har handlet uforſvarligt overfor